

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 2—8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2025

ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 16: 19-31 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 3 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	9.00 πμ— Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 5 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΠΕΜΤΗ 6 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	★ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στο Hall τις Έκκλησίας.
ΣΑΒΒΑΤΟ 8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ <i>Σύναξη τῶν Παμεγίστων Ταξιάρχων Μιχαήλ καί Γαβριήλ</i>	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	Έυαγγελικά Άναγνώσματα— Έπιστολή – Γαλατ. 6: 11-18 Έυαγγέλιο— Λουκ. 8: 41-56

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Άθανάσιος
9383 4151

π. Έφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ό π. Άθανάσιος και
ό π. Έφραίμ είναι
στην Έκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
άπο 4.00μμ—6.00μμ

Άπολυτίκιον Όσιου Γεώργιου Καρσλίδη ο Ομολογητής—4 Νοεμβρίου

Αναλήψεως μάνδρας σεπτόν δομήτορα, χαροποιού πένθους μύστην, καρδιακής προσευχής,
ταπεινώσεως και νήψεως το έσοπτρον, ύμνοις, Γεώργιον, πιστοί, ώσπερ ομολογητών, τιμήσωμεν νέον εύχος,
βοώντες, φρούρει θεόθεν, σημειοφόρε, τους ικέτας σου.

Άγιοι Ταξιάρχες Μιχαήλ και Γαβριήλ—8 Νοεμβρίου

Η ιστορία των Αρχαγγέλων Μιχαήλ και Γαβριήλ που γιορτάζουν σήμερα

Ο Αρχάγγελος Μιχαήλ και ο Αρχάγγελος Γαβριήλ παρουσιάζονται συνήθως με σπαθί ή σκήπτρο στο δεξι χέρι, σύμβολο της εξουσίας που τους χάρισε ο Θεός. Στο αριστερό χέρι κρατούν πολλές φορές μια σφαίρα που συμβολίζει τον κόσμο. Ο Αρχάγγελος Μιχαήλ είναι άγγελος, δηλαδή κτιστό, αόρατο και τέλειο πνεύμα, το οποίο δεν το περιορίζει ούτε ο χρόνος, ούτε ο χώρος.

Αρχάγγελος Μιχαήλ είναι ο μόνος που ονομάζεται Αρχάγγελος κατά την Αγία Γραφή καθώς και «ένας των πρώτων αρχόντων» και «άρχων» και το όνομά του σημαίνει «Ποιος Είναι Όμοιος με τον Θεό;».

Είναι άγγελος ο οποίος εμφανίζεται στην Παλαιά Διαθήκη όταν ο Εωσφόρος – που κατείχε την ύψιστη θέση στην κτιστή τελειότητα και το όνομά του σημαίνει «αυτός που φέρει το φως» – επικεφαλής μικρής ομάδας στασιαστών αγγέλων (οι μετέπειτα δαίμονες) που ήθελαν να μην υπακούσουν στις διαταγές του Θεού επαναστατεί, τότε ο Άγγελος Μιχαήλ αναλαμβάνει σημαντικό ρόλο στην υποστολή της ανταρσίας του, κερδίζοντας έτσι τον τίτλο του Αρχαγγέλου. Μάλιστα ο Αρχάγγελος Μιχαήλ ήταν εκείνος που ανήγγειλε στον Αβραάμ την ανάγκη θυσίας του γιου του, Ισαάκ, ενώ ήταν και εκείνος που οδήγησε το λαό του Ισραήλ στη φυγή από την Αίγυπτο.

Στην Καινή Διαθήκη, αυτός είναι που θα αναγγείλει τη δεύτερη έλευση του Ιησού Χριστού και την αρπαγή της εκκλησίας Του, ενώ είναι παρών και στον Ιησού του Ναυί, την πτώση της Ιερικούς, καθώς και στις ιστορίες του Εμμανουήλ, Δαβίδ και Ηλία. Πάντοτε κρατά ρομφαία, η οποία δίνει την πύρινη τιμωρία στους εχθρούς του Θεού. Τον Αρχάγγελο Μιχαήλ, τον συναντάμε επίσης και στην κάθοδο του Χριστού στον Άδη, όπως επίσης και στην Αποκάλυψη του Ιωάννη, όπου ως επικεφαλής των Αγγέλων πολεμά το Σατανά.

Σύμφωνα με τη λαϊκή παράδοση, ο Μιχαήλ θεωρείται από το λαό ότι είναι ο ψυχοπομπός άγγελος, δηλαδή μεταφέρει τις ψυχές στον ουρανό. Μάλιστα σε ορισμένες περιοχές, όπως τη Θράκη, υπάρχουν κάποιες

...../

προλήψεις και ο κόσμος δεν αφήνει τη μέρα αυτή τα παπούτσια του έξω από το σπίτι, για να μην τα δει ο Αρχάγγελος και «ενθυμηθεί αυτούς και αναλάβει εκ της ζωής».

Ο Αρχάγγελος Μιχαήλ (Ταξίαρχος και Αρχιστράτηγος) είναι επίσης και ο Προστάτης Άγιος της Πολεμικής Αεροπορίας και η μνήμη του γιορτάζεται με κάθε μεγαλοπρέπεια σε όλες τις Μονάδες της Πολεμικής Αεροπορίας.

Ο Αρχάγγελος Γαβριήλ είναι ένας από τους απροσμέτρητους αγγέλους. Το όνομά του σημαίνει «ήρωας του Θεού» και είναι ένας από τους λίγους αγγέλους που ονοματίζονται στην Αγία Γραφή.

Ο Αρχάγγελος Γαβριήλ είναι ο άγγελος που εμφανίστηκε στο προφήτη Δανιήλ, στην γυναίκα του Μανωέ, και της αναγγέλλει πως θα γεννήσει τον Σαμψών. Στον Ιωακείμ και την Άννα, και τους αναγγέλλει πως θα γεννήσουν την Παναγία. Στον ιερέα Ζαχαρία, πως θα γεννήσει τον άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο. Ο Αρχάγγελος Γαβριήλ είναι αυτός με τον οποίο συνδέονται όλα τα γεγονότα που έχουν σχέση με την γέννηση του Χριστού, είναι εκείνος που έδωσε τον κρίνο στην Παναγία και της ανακοίνωσε ότι θα γεννήσει το Γιο του Θεού και αυτός παρουσιάστηκε στους βοσκούς. Αυτός είπε στον Ιωσήφ, να πάρει την Μαρία και το βρέφος και να φύγει στην Αίγυπτο και ύστερα από καιρό, να επιστρέψει στη γη του Ισραήλ.

Ο Αρχάγγελος Γαβριήλ τιμάται από την Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία στις 26 Μαρτίου, στις 13 Ιουλίου, καθώς επίσης και στις 8 Νοεμβρίου, μαζί με τον Μιχαήλ (η Σύναξη αυτών) και αποτελούν το δεύτερο από τα εννέα τάγματα ασωμάτων.

πηγή: *Βήμα Ορθοδοξίας*

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 16: 19-31

Με το Χριστό Οδηγό μας

Τούτη την Κυριακή ο Ευαγγελιστής Λουκάς μάς μεταφέρει στο πνευματικό τραπέζι του Κυρίου, δίνοντας αφορμή για προβληματισμό σε σοβαρότατα ζητήματα, που η διδασκαλία Του θίγει, και εμμέσως υποδεικνύει λύσεις και κατευθύνσεις, αναγκαίες σε τούτη τη ζωή κι όχι παραπέμποντας μόνο στην «άλλη», όπως πολλοί νομίζουν, παρερμηνεύοντας την Αγία Γραφή και υποτιμώντας το ρόλο της Εκκλησίας στην κοινωνία και στον κόσμο.

Έχουμε, λοιπόν, δύο ανθρώπους: ένα πλούσιο και το φτωχό Λάζαρο, που φαίνεται να αποτελεί το κέντρο ιδιαίτερου ενδιαφέροντος του Κυρίου. Συνυπάρχουν κι οι δυο σ' αυτή τη ζωή. Αλλά, ο ένας απολαμβάνει τα πάντα, ζώντας μέσα στη χλιδή και στην πολυτέλεια, με ατέλειωτες διασκεδάσεις. Δίπλα στην πόρτα του, ο άλλος γεμάτος πληγές, που τις γλύφουν τα σκυλιά, προσπαθεί να χορτάσει από τα ψίχουλα που πέφτουν από το τραπέζι του πλουσίου! Πεθαίνοντας, οι δρόμοι τους χώρισαν παντοτινά. Και τον μεν φτωχό άγγελοι οδήγησαν στους Κόλπους του Αβραάμ, ο δε πλούσιος στον Άδη υπόφερε πολύ. Στη συνέχεια εξελίσσεται ένας συγκλονιστικός διάλογος ανάμεσα σ' αυτόν, που εκλιπαρεί λίγη ανακούφιση, και στον Αβραάμ-σύμβολο του Παραδείσου. Η ουσία είναι ότι ο πλούσιος, με τον τρόπο που ζούσε στη γη, οδηγήθηκε μόνος του στην αιώνια τιμωρία, ενώ, αντιθέτως, ο Λάζαρος, στη μακαριότητα του Θεού. Τώρα, ένα αγεφύρωτο χάσμα τους χωρίζει. Μέσα στην αγωνία του, ο πλούσιος θυμάται τα αδέρφια του, που είναι στη γη. Νομίζει πως, αν πάει κάποιος από τους νεκρούς και τους μιλήσει, θα μετανοήσουν και δε θα βρεθούν στην ίδια θέση μ' αυτόν. Όμως, ο Αβραάμ απαντάει ότι έχουν το Νόμο και τους Προφύτες κι εφ' όσον δεν τους ακούνε, δεν πρόκειται να πιστέψουν, ούτε κι αν κάποιος νεκρός αναστηθεί!

Από την πρώτη στιγμή αντιλαμβανόμαστε ότι ο Χριστός στρέφει την προσοχή μας προς την αιώνια ζωή και βέβαια η διδασκαλία Του επιβεβαιώνεται στη ζωή της Εκκλησίας και με τις εμπειρίες των Αγίων. Μετά το θάνατο έρχεται η αληθινή, η αιώνια ζωή. Τότε, οι ψυχές βλέπουν το Θεό «πρόσωπο προς πρόσωπο»! Στη «μέση κατάσταση», στην οποία κατά τη διδασκαλία της Εκκλησίας μας βρίσκονται, απολαμβάνουν τις χαρές της Βασιλείας-προσμένοντας την Κρίση- ή υποφέρουν, ανάλογα με το πώς βίωσαν και τι έπραξαν σε τούτη την πρόσκαιρη, αλλά καθόλου μάταιη ζωή!

Εδώ, ακριβώς, πρέπει να αναζητήσουμε και το βαθύτερο σκοπό της παραβολής. Προβάλλοντας μπροστά μας αυτούς τους δύο ανθρώπους, είναι σα να «φωτογραφίζει» τη μεγάλη απόσταση και τις αντιθέσεις πλουσίων και φτωχών, που υφίστανται διαχρονικά σ' όλες τις κοινωνίες. Το ζήτημα του πλούτου τίθεται για πολλοστή φορά ενώπιόν μας, με τις τρομερές συνέπειές του για τα άτομα και τις κοινωνίες. Τα υλικά αγαθά, από μέσα για ικανοποίηση βασικών αναγκών και εξασφάλιση αξιοπρεπούς ζωής όλων των ανθρώπων, γίνονται αυτοσκοπός, αντικείμενα λατρείας, πηγές παθών και διαφθοράς, μέσα καταστροφής, θανάτου! Στην πορεία του πλουσίου της Παραβολής βλέπουμε τις συνέπειες της σκληρότητας, του εγωισμού, της απανθρωπιάς, της παραμέλησης των δεινοπαθόντων συνανθρώπων μας. Θυμούμαστε εδώ το «Ευαγγέλιο της Κρίσεως», όπου ο Κύριος προβάλλει πολύ παραστατικά ως ύψιστη προϋπόθεση της εισόδου μας στον Παράδεισο την ανιδιοτελή αγάπη και την αλληλεγγύη προς τους πάσχοντες αδελφούς μας. Μπορούμε, λοιπόν, να κατανοήσουμε γιατί ο πλούσιος υποφέρει στην άλλη ζωή. Πώς δεν θα είναι δυστυχισμένος, μακριά από το Θεό, την πηγή της αληθινής ευτυχίας και πληρότητας; Μόνος κι έρημος, χωρίς αγάπη, στην κόλαση της μοναξιάς του; Στην αιώνια ζωή «δεν έχουν πέραση», ο πλούτος, τα «μέσα», η δύναμη, η φήμη, οι ηδονές, η δόξα. Όλα αυτά, ο θάνατος, που συχνά έρχεται ξαφνικά και απροσδόκητα, τα εξαφανίζει!

Όσο για το Λάζαρο, το Ευαγγέλιο λέει λίγα, ίσως για να ταιριάξει ο λόγος με τη φτώχη, «τιποτένια» ζωή του. Μα, αυτός ο άσημος, ο καταφρονεμένος άνθρωπος, κέρδισε τον Παράδεισο με την καρτερικότητά του. Αλλά δεν πρέπει να θεωρηθεί και ιδιαίτερη ευλογία του Θεού ο πλουτισμός, όπως πολλοί νομίζουν, αφού κατά την Αγία Γραφή και τους Πατέρες, η απληστία και η πλεονεξία συνιστούν «ειδωλολατρία». Ας μη νομιστεί λοιπόν ότι το Ευαγγέλιο εγκρίνει τη φτώχεια, την πείνα, τις κοινωνικές ανισότητες, την εξαθλίωση μεγάλων κοινωνικών στρωμάτων. Προβλήματα, που σήμερα παίρνουν εκρηκτικές διαστάσεις. Και η ευθύνη, ιδιαιτέρως των χριστιανών, είναι πολύ μεγάλη.

Τελικά, ας ακούσουμε τον Άγιο Νικόλαο Βελιμίροβιτς, που γράφει: «Ο Χριστός είναι ο Οδηγός στο δρόμο προς τη Βασιλεία Του, στο δρόμο που κανένας άλλος δεν ξέρει τόσο καλά όσο Εκείνος. Πρέπει να πιστεύουμε στο Χριστό περισσότερο απ' ό,τι στα δικά μας πλανεμένα μάτια κι αυτιά και στη δική μας ολέθρια αντίληψη, ώστε να μη μιμηθούμε την ασπλαχνία του πλουσίου, αλλά την υπομονή του Λαζάρου, την πίστη και την ελπίδα του. Να μην λογαριάζουμε τίποτα δικό μας σ' αυτό τον κόσμο, αλλά να βλέπουμε όλα όσα έχουμε σαν δάνειο από το Θεό για τη σωτηρία τη δική μας και των συνανθρώπων» («Κυριακοδρόμιον Β'», σελ.275)